

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 19.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 19.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **6945** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано след отмяната на решение № 3779/10.07.2020 г., постановено по адм.д. № 11216/2019 г. по описа на Административен съд София- град с решение № 8277/07.07.2021 г., постановено по адм.д. № 8961/2020 г. по описа на Върховния административен съд и връщането му за ново разглеждане от друг състав, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагане на закона.

Първоначалното производство е образувано по исковата молба на В. Т. Ц. срещу Националната агенция за приходи (НАП). Предявен е осъдителен иск за присъждане на обезщетение в размер на 1000 лева за претърпени неимуществени вреди от неизпълнение от страна на НАП в достатъчна степен на задължението ѝ по чл. 59, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (GDPR). В исковата молба са изложени съображения за това, че в следствие на неправомерно изтичане на лични данни от базата данни на НАП, сред които и такива на ищеца, за него възникнали и той претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15.07.2019 г. Отговорността на ответника НАП е ангажирана в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че чрез бездействието си, е допуснала нарушения на чл.24 и чл.32 GDPR и чл.59, ал.1 ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД, като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност, като се приложат подходящи технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на

предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД; чл.67 и чл.68 ЗЗЛД. Правното основание на предявения иск, посочено в исковата молба, е чл. 39, ал. 2 от ЗЗЛД и на чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата за вреди (ЗОДОВ). С главния иск е съединен иск за заплащане на законната лихва върху претендираното обезщетението, считано от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане на вземанията.

С нарочна молба, ищецът е направил искане за допускане на един свидетел при довеждане за установяване на претърпените неимуществени вреди.

Ответникът е депозирал писмен отговор, в който е оспорил исковата молба като недопустима, алтернативно като неоснователна и недоказана. За недопустимост на иска сочи, че ЗОДОВ е приложим само за имуществени вреди, а с исковата молба се претендират неимуществени. Също така, счита, че докато не се разреши въпроса относно издаденото срещу НАП НП № 004/28.08.2019 г., искът не може да се разглежда. Излага съображения за неоснователност на предявения иск, както по основание, така и по размер, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на нейни органи са настъпили вредите. Счита за неоснователното възражение за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Твърди, че нерегламентираният достъп до информационната система на НАП е в следствие на престъпление. Веднага след узнаването за този нерегламентиран достъп, НАП е предприела незабавни мерки за сигурност и преустановяването му. Счита, че не са налице данни да се приеме, че този неоторизиран достъп е резултат от действия или бездействия на НАП или нейни органи/служители. Приложени са писмени доказателства.

След преценка на доказателствата по делото, от фактическа страна настоящият съдебен състав намира следното:

Доколкото исковата молба се разглежда за втори път, следва към настоящето дело да се приобщят доказателствата, събрани в хода на адм.д. № 11216/2019 г. по описа на Административен съд София-град.

Настоящият съдебен състав намира предявените искове за допустими и редовни, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 от ГПК, както и с оглед на направените от страните доказателствени искания, и на основание чл. 140 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на страните проекто-доклад по делото:

Делото е образувано след отмяната на решение № 3779/10.07.2020 г., постановено по адм.д. № 11216/2019 г. по описа на Административен съд София- град с решение № 8277/07.07.2021 г., постановено по адм.д. № 8961/2020 г. по описа на Върховния административен съд и връщането му за ново разглеждане от друг състав, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагане на закона.

Първоначалното производство е образувано по исковата молба на В. Т. Ц. срещу Националната агенция за приходи (НАП). Предявен е осъдителен иск за присъждане на обезщетение в размер на 1000 лева за претърпени неимуществени вреди от неизпълнение от страна на НАП в достатъчна степен на задължението ѝ по чл. 59, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (GDPR). В исковата молба са изложени съображения за това, че в следствие

на неправомерно изтичане на лични данни от базата данни на НАП, сред които и такива на ищеца, за него възникнали и той претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15.07.2019 г. Отговорността на ответника НАП е ангажирана в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че чрез бездействието си, е допуснала нарушения на чл.24 и чл.32 GDPR и чл.59, ал.1 ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД, като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност, като се приложат подходящи технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД; чл.67 и чл.68 ЗЗЛД. Правното основание на предявения иск, посочено в исковата молба, е чл. 39, ал. 2 от ЗЗЛД и на чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата за вреди (ЗОДОВ). С главния иск е съединен иск за заплащане на законната лихва върху претендираното обезщетението, считано от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане на вземанията. Моли за постановяване на осъдително решение. Претендира разноски.

Ответникът е депозирал писмен отговор, в който е оспорил исковата молба като недопустима, алтернативно като неоснователна и недоказана. За недопустимост на иска сочи, че ЗОДОВ е приложим само за имуществени вреди, а с исковата молба се претендират неимуществени. Също така, счита, че докато не се разреши въпроса относно издаденото срещу НАП наказателно постановление № 004/28.08.2019 г., искът не може да се разглежда. Излага съображения за неоснователност на предявения иск, както по основание, така и по размер, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на нейни органи са настъпили вредите. Счита за неоснователното възражение за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Твърди, че нерегламентираният достъп до информационната система на НАП е в следствие на престъпление. Веднага след узнаването за този нерегламентиран достъп, НАП е предприела незабавни мерки за сигурност и преустановяването му. Счита, че не са налице данни да се приеме, че този неоторизиран достъп е резултат от действия или бездействия на НАП или нейни органи/служители. Прилага писмени доказателства. Няма доказателствени искания. Моли за отхвърляне на исковите претенции.

- правна квалификация - предявения иск е с правно основание чл.79, параграф 1 и чл.82, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните),

- права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване – безспорно е обстоятелството, че по отношение на ищеца е налице изтичане на лични данни

Релевантните факти по предявения иск, съобразно с указанията, дадени от ВАС в отменителното решение са:

а/ Нарушение на задълженията, визирани в чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент чрез

бездействие на ответника да изпълни задълженията си по чл.59, ал.1, чл.45, ал.1, т.6, чл.64, чл.66, ал.1 и ал.2, чл.67, чл.68 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент;

б/ настъпването на заявените с исковата молба и уточняващата молба към нея неимуществени вреди;

в/ пряка причинно-следствена връзка между заявеното фактическо основание на предявения иск и неимуществените вреди;

Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, съобразно чл. 82, § 3 от ОРЗД, както следва :

В тежест на ищеца по иск с правно основание чл. 82, § 1, вр. § 2 от Регламента е да докаже настъпването на вредите, които твърди да е претърпял, както и да установи по категоричен начин в какво конкретно се изразява нарушението на ответника да изпълни задължения, произтичащи от Общия регламент / чл. 24 и чл. 32/ относно защитата на личните данни да осигури достатъчна надеждност и сигурност на информационната си система, да защити физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и обема на данните, които неправомерно са разкрити.

В тежест на ответника е да докаже липсата на два от елементите от фактическия състав на отговорността за вреди, произтичаща пряко от чл. 82, § 1 от ОРЗД, а именно - да установи липсата на нарушение по смисъла на регламента и липсата на причинна връзка с твърдените вреди. В тежест на ответника е да установи, че не е отговорен за събитието, причинило вредата, т.е. че липсва нарушение, в причинна връзка с което са претърпени вредите. В тежест на ответника, съгласно чл. 24, § 2 и § 3 и чл. 32 от ОРЗД, е да докаже наличието на подходящи политики за защита на данните и придържането към одобрени кодекси за поведение или одобрени механизми за сертифициране, както и прилагането на конкретни подходящи технически и организационни мерки, съобразени с конкретните рискове.

В тази връзка съдът указва на ответника, че са необходими специални знания за изясняване на въпросите при какви конкретни обстоятелства е допуснато изтичането на данни; има ли нерегламентиран достъп; по какъв технически начин е осъществен и до какви конкретно устройства или системи, съхраняващи данни; изцяло на външна намеса ли се дължи достъпът и възможно ли е той да се дължи изцяло на външна намеса; какви технически мерки са предприети, за да се предотврати достъпа; достатъчни ли са те, предвид достиженията на техническия прогрес и различните рискове; технически възможно ли е било предотвратяването на изтичането на данни.

ПРИОБЩАВА доказателствата, събрани в хода на адм.д. № 11216/2019 г. по описа на Административен съд София- град

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 24.11.2021 г. -14.10 ч.

ДА СЕ ПРЗОВАТ страните по делото.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ представител на С. градска.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните.

УКАЗВА на страните, че разполагат с възможност най-късно в първото по делото заседание да вземат становище по дадените указания и проекта - доклада по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

